

Nr 172.

Godkänd av första kammaren den 15 maj 1923.

Godkänd av andra kammaren den 15 maj 1923.

*Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl.
Maj:ts proposition angående ändring i pensione-
ringen av vissa provinsialläkare med flera.*

(Bankoutskottets utlåtande nr 48.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 9 mars 1923 dagtecknad proposition nr 118 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

dels att, under förutsättning att till reglementet för extra provinsialläkarnas pensionskassa göres ett tillägg i huvudsaklig överensstämmelse med ett av föredragande departementschefen förordat förslag, beträffande den, som den 1 juli 1923 är förste provinsialläkare eller provinsialläkare och förut varit anställd såsom extra provinsialläkare, så ock beträffande den, som vid nämnda tidpunkt är anställd såsom extra provinsialläkare och sedermera blir innehavare av tjänst såsom förste provinsialläkare eller provinsialläkare, må i fråga om rätt till pension och tjänstårsberäkning i sådan egenkap enligt lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension gälla:

1) att, sedan från tjänstgöringstiden såsom extra provinsialläkare avdragits sju år, två tredjedelar av återstående tiden räknas lika med tjänstetid i statens tjänst, samt

2) att därutöver må i förekommande fall av återstående tredjedelen tillgodoräknas uti ifrågakvarande avseende så många år, som motsvara den tid, för vilken årsavgift av vederbörande såsom delägare i extra provinsialläkarnas pensionskassa inestår hos kassan;

dels att beloppet av den pension av statsmedel, som efter ingången av juli 1923 beviljas med tillämpning av bestämmelserna i kungörelsen den 30 december 1911 angående rätt till pension för vissa extra provinsialläkare, som icke äro delägare i extra provinsialläkarnas pensionskassa, skall utgöra lägst 2,000 kronor för år ävensom att denna pension må av statsmedel ökas med ytterligare högst 500 kronor för år, i den mån minst ett motsvarande belopp årligen såsom bidrag till pensionen lämnas av landsting, kommun eller enskilda;

dels ock att den, som före ingången av juli 1923 pensionerats med tillämpning av bestämmelserna i nyssnämnda kungörelse, må utöver statspensionen å 1,500 kronor från och med den 1 juli 1923 åtnjuta av statsmedel ett fast tillägg av 500 kronor för år räknat samt därutöver ytterligare högst 500 kronor för år, i den mån minst ett motsvarande belopp årligen såsom bidrag till pensionen utgår från landsting, kommun eller enskilda, dock att nämnda förhöjningar av statsmedel icke må utgå med högre sammanlagt belopp än att detta, jämte vad vederbörande från annat håll åtnjuter, icke överstiger 1,500 kronor för år räknat.

Riksdagen delar den av föredragande departementschefen uttalade meningen, att pensionsförhållandena för provinsialläkarkåren för närvarande icke äro tillfredsställande ordnade, och finner därför påkallat, att åtgärder vidtagas för en förbättring härutinnan. Det förslag, som i sådant syfte framställts i förevarande proposition, har i avvaktan på nu pågående omorganisation av provinsialläkardistriktsindelningen — vilken omorganisation torde komma att väsentligt förbättra befordringsutsikterna på provinsialläkarbanan — begränsats till ett provisoriskt ordnande av pensionsförhållandena för dem, som nu tillhöra provinsialläkarkåren. En sådan anordning synes riksdagen lämplig.

Den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna rätten att för pension

såsom provinsialläkare eller förste provinsialläkare tillgodoräkna viss del av tjänstetid i extra provinsialläkarbefattning torde enligt riksdagens mening komma att medföra en betydande förbättring av nuvarande pensionsförhållanden, utan att en slutlig lösning av det omfattande spørsmålet om rätt att för statspension tillgodoräkna annan verksamhet än i statens tjänst härigenom föregripes. Detta förslag måste sålunda efter riksdagens förmenande betraktas såsom i det hela väl avvägt, varför riksdagen bifallit detsamma.

Jämväl i fråga om den föreslagna förhöjningen av den avgiftsfria statspensionen till vissa äldre extra provinsialläkare har riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts framställning. I likhet med 1921 års pensionskommitté vill riksdagen därvid särskilt framhålla, att ett bifall till förslaget om särskild förhöjning intill ett årligt belopp av högst 2,500 kronor i sådana fall, där landsting, kommuner eller enskilda deltagit i pensioneringen, synes kunna förväntas medföra, att vederbörande löngivare, som alltså genom en jämförelsevis obetydlig uppoffring kunna bereda en avsevärd pensionsförbättring, icke komma att undandraga sig att bidra härtill.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 15 maj 1923.

Med undersätlig vördnad.
